

Lovforslag nr. L 60. Fremsat den 8. november 1995 af indenrigsministeren (Birte Weiss)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme

(Ophævelse af ejendomsskattefritagelsen for visse fredede ejendomme)

§ 1

I lov beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990, som senest ændret ved lov nr. 381 af 14. juni 1995, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Fritagelsen efter stk. 1, litra d, omfatter ikke ejendomme, der tilhører:

- 1) Stat, kommuner, amtskommuner, kirker eller præsteembeder.
- 2) En ejer, hvis budgetterede driftsudgifter for mere end 50 procents vedkommende dækkes af tilskud fra staten, kommunerne og amtskommunerne.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

§ 2

Loven har virkning fra og med skatteåret 1996.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formål

Lovforslaget går ud på at indskrænke den gældende ejendomsskattefritagelse for fredede ejendomme, således at denne fritagelse ikke skal omfatte fredede ejendomme, som tilhører det offentlige og visse lignende ejere.

I forhandlingsresultaterne af 13. juni 1995 mellem regeringen og hhv. Københavns og Frederiksberg Kommuner om de to kommuners økonomi i 1996 er der optaget et punkt om, at regeringen vil fremsætte et lovforslag med det nævnte indhold.

2. De gældende regler

I § 7 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (lovbekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990) opregnes visse grupper af ejendomme, som er undtaget fra den almindelige regel i lovens § 1 om pligten til at svare kommunal og amtskommunal grundskyld af faste ejendomme.

Ifølge lovens § 7, stk. 1, litra d, er en af de fritagne grupper: fredede ejendomme, hvorpå der er tinglyst en særlig bevaringsdeklaration i henhold til lovgivningen om bygningsfredning.

Fritagelse af en ejendom efter denne bestemmelse indebærer tillige, at ejendommen ikke vil være omfattet af reglerne om pligt til at svare dækningsafgift af offentlige ejendomme (lovens § 23) eller af reglerne om dækningsafgift af kontor-, forretnings- m.fl. ejendomme (lovens § 23 A).

Fritagelsesreglen blev indført ved lov nr. 281 af 10. juni 1981 med virkning fra og med skatteåret 1982.

3. Fortolkningen af fritagelsesreglen vedrørende fredede ejendomme

Ved den praktiske kommunale administration af reglen, der har relativt størst betydning for Københavns Kommune med de mange statsejendomme, er den blevet fortolket indskrænkende i forhold til ejendomme, der tilhører bl.a. staten.

Denne fortolkning hænger sammen med, at fritagelsen som nævnt er betinget af, at der på ejendom-

men »er tinglyst en særlig bevaringsdeklaration i henhold til lovgivningen om bygningsfredning.«

I bemærkningerne til bestemmelsen siges om denne deklaration »at hovedindholdet i en bevaringsdeklaration sædvanligvis er, at ejeren fraskriver sig adgangen til at kræve statsovertagelse af ejendommen, såfremt der gives afslag på en ansøgning om tilladelse til nedrivning af den fredede bygning« (standardbevaringsdeklarationen).

Denne bemærkning skal ses på baggrund af bygningsfredningslovens § 12, stk. 1, som hjemler en ejer af en fredet ejendom ret til, såfremt der nægtes tilladelse til nedrivning af den fredede bygning, da at forlange ejendommen overtaget af staten.

Men i henhold til bygningsfredningslovens § 13, stk. 2, gælder lovens § 12, stk. 1, ikke for fredede bygninger, der tilhører bl.a. staten.

Der er således ikke noget reelt indhold i standardbevaringsdeklarationen med hensyn til offentligt ejede bygninger, så længe de er i en offentlig myndigheds eje. På den baggrund har det været lagt til grund, at fritagelsesbestemmelsen ikke omfatter ejendomme, der tilhører de ejere, der er nævnt i § 13, stk. 2, i bygningsfredningsloven.

Spørgsmålet har af Københavns Kommune været forelagt Indenrigsministeriet, som i vejledende udtalelser har erklæret sig enig i denne fortolkning.

4. Østre Landsrets domme om spørgsmålet

Den nævnte fortolkning er imidlertid blevet underkendt ved to Østre Landsrets domme af 27. november 1992 med henvisning til, at der ikke i forarbejderne til fritagelsesbestemmelsen var grundlag for en sådan indskrænkende fortolkning, som Københavns Kommune havde anlagt.

Der var tale om sager, som var anlagt mod Københavns Kommune af henholdsvis Københavns Havnævæn og Det Danske Kunstindustrimuseum.

5. Lovforslaget

Ejendomsskattefritagelsen for fredede ejendomme, der tilhører det offentlige og lignende ejere, forekommer dog ikke så velmotiveret som for ejendomme i privat eje. Ejendomsskattefritagelsen for fredede

F. t. l. vedr. beskat. kommunerne af faste ejendomme

de ejendomme indebærer en indirekte kommunal støtte til ejeren. Der kan imidlertid sættes spørgsmålstegn ved det rimelige i en sådan indirekte støtte i tilfælde, hvor den fredede ejendom tilhører det offentlige og lignende ejere. Det gælder også i de tilfælde, hvor det offentlige ikke direkte ejer den fredede ejendom, men dog finansierer driften helt eller delvist.

Hertil kommer endelig for så vidt angår de offentligt ejede bygninger, at hovedindholdet i en bevaringsdeklaration, jf. det foregående, reelt er uden indhold i denne situation, idet ejeren ikke ville kunne kræve statsovertagelse ved afslag på ansøgning om nedrivning af bygningen.

Det foreslås derfor at ophæve ejendomsskattefritagelsen for fredede ejendomme i tilfælde, hvor ejeren er staten, kommunerne, amtskommunerne, kirker eller præsteembeder, eller hvor ejeren får dækket mere end 50 pct. af sine udgifter ved tilskud fra staten, kommunerne og amtskommunerne.

6. Økonomiske konsekvenser

Der foreligger ikke nogen samlet aktuel opgørelse over omfanget af ejendomsskattefritagelserne for fredede ejendomme.

Størstedelen af fritagelserne vedrører ejendomme i Københavns Kommune. I en betænkning fra Miljøministeriet er den samlede fritagelse af fredede ejendomme for 1989 opgjort til ca. 50 mio. kr., hvoraf ca. 40 mio. kr. vedrører ejendomme i Københavns Kommune (Bygningsbevaring, betænkning nr. 1198/juni 1990).

Københavns Kommune har opgjort, at den i 1993 har fritaget for 65 mio. kr. i ejendomsskatter for fredede ejendomme.

Hvis der tinglyses bevaringsdeklaration på alle fredede, statslige ejendomme, skønner kommunen, at det vil medføre et yderligere årligt provenutab på ca. 20 mio. kr. Da de enkelte statslige ejendomme af økonomiske årsager efter Østre Landsrets domme vil have en betydelig interesse i at få lyst en sådan bevaringsdeklaration, må der under alle omstændigheder forventes ikke ubetydelige kommunale provenutab, dog primært for Københavns Kommune.

Der foreligger ikke tal, der kan belyse ejendomsskattefritagelsen for fredede ejendomme, der tilhører institutioner med over 50 pct. tilskud fra det offentlige.

De ejendomme, der er omfattet af lovforslaget, vil efter forslaget blive ejendomsskattepligtige svarende til, hvad der var tilfældet efter Københavns Kommunes tidligere praksis – den praksis der blev underkendt ved Østre Landsrets domme af 27. november 1992, jf. afsnit 3 og 4 ovenfor.

Set i forhold til den tidligere praksis er der således ikke økonomiske konsekvenser forbundet med lovforslaget – hverken for stat eller kommune.

7. EU-retlige aspekter

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1

Med bestemmelsen foreslås det, at den gældende fritagelse for grundskyld af fredede ejendomme, hvorpå der er tinglyst en særlig bevaringsdeklaration, ikke skal gælde for ejendomme, der tilhører nogle nærmere angivne ejere.

Der er for det første tale om ejendomme, der tilhører staten, kommunerne, amtskommunerne, kirker eller præsteembeder (det foreslåede § 7, stk. 2, nr. 1, i den kommunale ejendomsskattelov). For det andet drejer det sig om ejendomme, der tilhører en ejer, hvis budgetterede driftsudgifter for mere end 50 procents vedkommende dækkes af tilskud fra staten, kommunerne og amtskommunerne (det foreslåede § 7, stk. 2, nr. 2, i den kommunale ejendomsskattelov).

Fredede ejendomme, der tilhører staten, kommunerne og amtskommunerne, vil altså efter forslaget ikke længere kunne falde ind under bestemmelsen i den kommunale ejendomsskatte-lovs § 7, stk. 1, litra d, om fritagelse for grundskyld. Men disse ejendomme vil stadig kunne falde ind under bestemmelsen om fritagelse for grundskyld i ejendomsskatte-lovens § 7, stk. 1, litra b, hvorefter ejendomme, der tilhører staten og kommunerne, normalt er fritaget for grundskyld.

Det skal præciseres, at forslaget alene indebærer, at de omhandlede ejendomme ikke i kraft af en tinglyst bevaringsdeklaration kan opnå fritagelse for grundskyld. Men det udelukker ikke, at disse ejendomme kan være fritaget af andre grunde. Kirker er således fritaget for vurdering, jf. vurderingslovens § 7, og dermed også for ejendomsbeskatning. Det ændres der ikke i med nærværende lovforslag. I relation til kirker vil lovforslaget således kun få betydning i tilfælde, hvor kirker måtte være ejer af fredede ejendomme, som ikke er kirker.

Lovforslaget går som nævnt ud på, at visse ejendomme ikke skal være omfattet af fritagelsen efter § 7, stk. 1, litra d, i ejendomsskatte-loven.

I relation til grundskylden er det uden betydning, om en ejendom er fritaget efter den ene eller den anden bestemmelse i ejendomsskatte-lovens § 7.

Men det har betydning andetsteds i ejendomsskattesystemet, nemlig i relation til bestemmelserne i lovens § 23 om dækningsafgift af offentligt ejede ejendomme. Efter denne bestemmelse kan der opkræves dækningsafgift af offentligt ejede ejendomme, der er fritaget for grundskyld efter lovens § 7, stk. 1, litra b, mens der ikke findes en tilsvarende hjemmel til at opkræve dækningsafgift af ejendomme, der er fritaget efter § 7, stk. 1, litra d (fredede ejendomme).

For statslige og kommunale bygninger med tinglyst bevaringsdeklaration betyder forslaget således, at de i modsætning til i dag vil kunne pålignes dækningsafgift efter § 23.

For institutioner, der budgetterer med over 50 pct. i tilskud fra det offentlige, betyder lovforslaget, at fredede ejendomme, der tilhører disse institutioner, ikke er fritaget for grundskyld efter den kommunale ejendomsskatte-lov § 7, stk. 1, litra d. Den manglende fritagelse har efter sammenhængen virkning for den eller de budgetperioder, for hvilke der er budgetteret med over 50 pct. i tilskud fra det offentlige.

Tilskudsmodtagende institutioner, hvis tilskud fra det offentlige er på under 50 pct. af de budgetterede

driftsudgifter, må som forudsætning for at opnå ejendomsskattefritagelse efter anmodning kunne dokumentere tilskudsandelen over for vedkommende kommune.

Hvis tilskudsandelen er på over 50 pct. betyder lovforslaget, at institutionen ikke har krav på fritagelse.

Efter lovens § 8 er der imidlertid mulighed for, at den enkelte kommunalbestyrelse eller det enkelte amtsråd kan meddele hel eller delvis fritagelse for grundskyld i en række nærmere opregnede tilfælde. Det gælder bl.a. for så vidt angår ejendomme, der ejes af institutioner med almennyttigt formål, og som anvendes til institutionens formål (§ 8, stk. 1, litra c).

Efter denne bestemmelse vil de tilskudsmodtagende institutioner efter ansøgning have mulighed for at opnå fritagelse for grundskyld af ejendomme, der tilhører institutionen (hvad enten ejendommen er fredet eller ej). Men ved fritagelse efter ejendomsskatte-lovens § 8 beror det som nævnt på den enkelte kommunalbestyrelse eller det enkelte amtsråd, om der skal meddeles fritagelse.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990, som senest ændret ved lov nr. 381 af 14. juni 1995, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Fritagelsen efter stk. 1, litra d, omfatter ikke ejendomme, der tilhører:

- 1) Stat, kommuner, amtskommuner, kirker eller præsteembeder.
- 2) En ejer, hvis budgetterede driftsudgifter for mere end 50 procent vedkommende dækkes af tilskud fra staten, kommunerne og amtskommunerne.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

§ 7. Fritaget for kommunal grundskyld er:

- a) De staten tilhørende kongelige slotte og palæer med tilliggende.
- b) Andre staten, kommunerne eller statens åndssvageforsorg tilhørende ejendomme med undtagelse af ejendomme, der af ejeren anvendes erhvervsmæssigt til landbrug, havebrug skovdrift eller udleje, eller som henligger ubenyttede. Fritagelsen gælder ikke for ejendomme, der tilhører Post Danmark. Såfremt kun en del af en ejendom opfylder betingelserne for fritagelse for kommunal grundskyld, omfatter fritagelsen alene den del af grundværdien, der falder på denne del.
- c) Fremmede staters gesandtskabs- og konsulatsejendomme på betingelse af, at den danske stats gesandtskabs- og konsulats-ejendomme i vedkommende land nyder tilsvarende fritagelse. I det omfang, Danmark ved mellemfolkelige overenskomster har forpligtet sig dertil, fritages endvidere

ejendomme, der ejes af fremmede stater til brug for disses diplomatiske eller konsulære repræsentationer, af internationale organisationer eller af sådanne repræsentationers og organisationers personale samt dette detses familiemedlemmer.

- d) Fredede ejendomme, hvorpå der er tinglyst en særlig bevaringsdeklaration i henhold til lovgivningen om bygningsfredning. Fritagelsen omfatter alene den byggede grund, gårdsplads og have.
- e) Den bebyggede grund, gårdsplads og have til forsamlingshuse, der ikke drives erhvervsmæssigt. Ved forsamlingshuse skal forstås en bygning, der er bestemt til og hovedsagelig benyttes til afholdelse af møder af politisk, religiøs og oplysende karakter, og hvortil der er offentlig adgang. En sammenhængende have, der hører til et forsamlingshus, er omfattet af fritagelse, selv om en del af haven i matrikulær henseende udgør en eller flere selvstændige faste ejendomme, der er særskilt vurderet.
- f) Ejendomme, der ligger i områder, der efter § 3 i lov om planlægning er udpeget som særlige erhvervszoner. Det er en betingelse for fritagelsen, at ejendommen tilhører en virksomhed, der har erhvervet ejendommen, jf. § 29, stk. 1, efter erhvervszonen oprettelse og før den 1. januar 1995. Såfremt kun en del af en ejendom ligger i en erhvervszone, omfatter fritagelsen alene den del af grundværdien, der falder på denne del.

Stk. 2. Fritagelsen efter stk. 1, litra f, omfatter ikke ejendomme, der hører til bedrifter i landbruget, eller ejendomme inden for forædlingsindustrien vedrørende landbrugsvarer, hvor betingelserne for støtte i forordning nr. 2328/91 om forbedring af landbrugsstrukturerne effektivitet og forordning nr. 866/90

om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ikke er opfyldt. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte en fortegnelse over de EF-retsakter med tilhørende gennemførelsesregler, som måtte udfylde, ændre, afløse eller supplere de forordninger, der er nævnt i 1. pkt. Fritagelsen efter stk. 1, litra f, gælder ikke for ejendomme, hvor betingelserne for støtte i medfør af de i fortegnelsen nævnte forskrifter ikke er opfyldt.

Stk. 3. Fritagelsen efter stk. 1, litra f, omfatter heller ikke ejendomme, der anvendes til formål inden for følgende industri- og erhvervsgrøner:

- 1) Skibsbygningsindustrien.
- 2) Kunstfiberindustrien.
- 3) Motorkøretøjsindustrien for så vidt angår projekter over 90 mio. kr.
- 4) Kul- og stålindustrien.

Stk. 4-6 . . .

Stk. 7. Såfremt en ejendom ophører med eller overgår til at skulle svare kommunal grundskyld efter nærværende paragraf, sker det ved udgangen af det kvartal, hvori de omstændigheder, der begrunder fritagelsen henholdsvis pligten til at svare grundskyld, er indtrådt.